

Народныйтъ тошническій стихъ состои изъ опредѣленно число ударенія, независимо отъ числа на слогаветъ, тѣмъ что при четеніи на едины думы, гласѣтъ са пзига, а на други той става по-низкъ. Пѣсеннытъ стихове бывають въ едно, въ двѣ, въ три ударенія; на пр.

Въ едно: — « Изъ градина

По ведрина

Млада мома

Ходи, гласа

Былъ трандафилъ.

Щомъ погледне,

Тя си мысли

И говори

Тѣзи думы :

Ты уѣшивашъ,

Мое цвѣте,

Както вѣхне

Мойта душа!

Ты уѣшивашъ,

Былъ трандафилъ,

Както вѣхне

Мойто сърце,

Кѣто сърце!»

Въ двѣ ударенія: « Гугусчукъ, попе

Постѣй коновѣ!

.....»

Слѣще и въ народната пѣсенчица :

« Янка доведянка

Снощи свекра била,

Утрѣ свекърва си;

Пладѣ Дойна гоня,